

Bayer Zsolt: Cseh kommunisták

2012 október 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A csehországi regionális választások legnagyobb nyertese a csehek kommunista pártja (KSCM) lett. És most arról folyik a vita Csehországban, hogy vajon visszatérhetnek-e a hatalomba a két év múlva esedékes parlamenti választásokon a kommunisták.

Egyes cseh elemzők erre azt mondják, hogy ez a rendszerváltás megcsúfolásával lenne egyenlő, más elemzők pedig állítják, engedjék csak hatalomba a kommunistákat, mert akkor majd kiderül, ők sem messiások.

Huszonkét éve immár, hogy összeomlott a legutolsó kommunista állam is Közép- és Kelet-Európában.

Huszonkét év kellett mindössze ahhoz, hogy most cseh elemzők ezt a kérdéskört elemezzék.

Mindössze huszonkét esztendőre volt szükség, hogy a csehek jelentős része kommunistákra adja a voksát.

Ez a tény – és minden ehhez hasonlatos tény, lásd Lettországot, ahol egy csurrantott orosz milliárdos komcsi tudott választást nyerni! – mindennél világosabban mutatja, mennyit is értek a volt szovjet birodalomban végbement rendszerváltozások.

Ennyit értek éppen.

A csehek jelentős részét már egyáltalán nem érdekli Jan Palach és az ő emlékezete. S szintűgy tesznek 1968-ra, Dubčekre, Havelre, tesznek Kunderára is – bár őt emlegetni már csak fél szívvel lehet, no nem a művei miatt, azok miatt ugyanis már régen meg kellett volna kapnia a Nobel-díjat. Ellenben Kundera a kommunisták besúgója volt, s ez a tény nem a műveit, hanem az embert teszi zárójelbe.

Tehát a csehek a kommunistákra szavaznak. Egykori gyilkosaikra, hóhéraikra, elárulóikra, kifosztóikra, életük tönkretévőire. Mert csalódtak az elmúlt húsz évükben, csalódtak reményeikben és álmaikban – csalódtak nyilván mindenben és mindenki.

És így a sor legvégén maradtak nekik a kommunisták.

Íme, a közép- és kelet-európai rendszerváltások története.

Tanulságos történet ez. És attól tartok, meg fogja tanulni mindenki. Csak idő kérdése. S bizony, ha Hitler konszolidálta volna rendszerét - vagyis ha nem rúgja fel barátságát és megállapodását legigazibb szövetségeseivel és eszmetársával, Sztálinnal és a Szovjetunióval –, akkor uralkodhatott volna negyven évig is. Ő és az utódai. S húsz-egynéhány évvel ezelőt a konszolidált, immáron nem gyilkos, csak afféle „puha” náciizmust váltottuk volna le mi itt, a világnak ezen a fertályán, és akkor most mindenféle náci pártok keverednének vissza a hatalomba, és az elemzők ezt elemeznék. És az EU-nak ehhez egy szava sem lenne, természetesnek tartaná, legfeljebb félrenézne vagy öklendezne kicsit, de úgy, hogy ne lássák.

Tudják, Észak-Koreában, valamelyik koncentrációs táborban, mialatt önök olvassák e sorokat, egy szadista parancsnok éppen meggyilkol valakit. Agyonver, agyonlő egy embert.

És csak idő kérdése, hogy ez az ember majd az észak-koreai rendszerváltás élharcosaként jelenjen meg a világ előtt, és nyugati és amerikai potentátok fogják szorongatni vértől izmos kezét.

És ugyanabban az észak-koreai koncentrációs táborban raboskodik és szenved most az az ember, aki majd túléli

mindezt, és nem fogja tudni elviselni, hogy a hóhér legyen a rendszerváltás nyertese. És tiltakozni fog. És ? lesz a szélsőséges, és vagy nevetségessé teszi majd a hirtelen „szabaddá” váló észak-koreai média, vagy rosszabb esetben ismét a rácsok mögött találja majd magát.

És a Nyugat rosszallását fogja kifejezni, és néminem? értetlenségének fog hangot adni, amiért a koreaiak nem értik a demokrácia velejét.

Ennyi az egész.

Mindössze ennyi jelkép és iszony szorult abba a ténybe, hogy Csehországban jelentősen elretörtek a cseh kommunisták.

És ez nem csak a csehek bűne és szégyene. Ez mindannyiunké.

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló